Laurențiu Nistorescu

Un nou pas spre reîntregirea română a operei ieronimiene

Personalitate marcantă a începuturilor teologiei – implicit și culturii creștine – Fericitul Ieronim (Eusebius Sophronius Hieronymus pe numele său laic, de locuitor latinofon din regiunea dunăreană a Imperiului Roman[1]) a rămas în conștiința posterității în primul rând prin traducerea în limba latină a Bibliei, dar și prin câteva lucrări, astăzi de referință, de istorie și hagiografie și, nu în ultimul rând, o vastă corespondență care a fost așezată la temelia doctrinei creștine și i-a atras binemeritatul supranume de Doctor al Bisericii. Deloc surprinzător, așadar, interesul pe care Editura Basilica a Patriarhiei Bisericii Ortodoxe Române îl acordă acestui cărturar și operei sale, ilustrată până acum prin două volume monografice: *Fericitul Ieronim, Epistole I* (apărut în 2014) și, mai recent, *Fericitul Ieronim, Epistole II*, publicat în anul 2018 în aceeași colecție a *Părinților și Scriitorilor Bisericești*. După cum precizează editorii – acest al doilea volum este coordonat de cercetătoarea universitară bucureșteană Ana-Cristina Halichias – corespondența reunită aici acoperă perioada anilor 394-404 d.Hr., perioadă în care Fericitul este deja împământenit la Bethleem (cu tot ce înseamnă aceasta în planul influențelor și contextelor social-culturale) și, totodată, se distanțează ferm de modelul origenist; în același timp, această etapă din biografia Fericitului are ca prim element de continuitate cu cele anterioare continuarea dialogului cu confratele întru fericire Augustin.

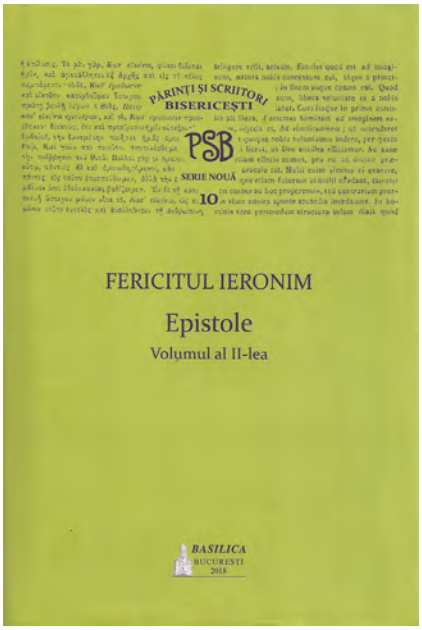

Cinci dintre cele 53 de epistole reunite în acest volum secund își datorează transpunerea în limba română colegului nostru, prof. dr. emeritus Dan Negrescu: este vorba de epistolele *LXVI – Către Pammachius*, *LXVIII – Către Castricianus*, *LXXI – Către Lucinus din Baetica*, *LXXV – Către spaniola Teodora, despre moartea lui Lucinus*, respectiv, *LXXIX – Către Salvina*. Dialogul direct cu eminentul traducător ne-a înlesnit înțelegerea provocărilor pe care le ridică demersul de transpunere a corespondenței ieronimice în limba română actuală, în scopul (re)constituirii unui corpus referențial de opere fundamentale ale patristicii și în contextul în care limbajul terminologic teologic

https://biblioteca-digitala.ro

autohton a trecut pragul unei dependențe de modele tradiționale, rămânând totodată preocupat să prezerve fidelitatea față de textul original, dar și să aducă la îndemintea cititorului avizat de astăzi mai cu seamă sensurile, dar și contextele unor vehicule ideatice dintr-o epocă de transgresiuni semantice chiar mai turbulentă decât cea contemporană.

Se cuvine să amintim, fără a ignora câtuși de puțin eforturile celorlalți contributori la acest sertar demers al Editurii Basilica, și numele unui alt traducător care și-a legat activitatea de Centrul Lucus: regretatul prof. univ. dr. Traian Diaconescu, grație căruia au fost tălmăcite în românește alte nouă epistole din acest volum.

https://biblioteca-digitala.ro